

Eerste Dictee van Amsterdam-Noord

Auteur: Anne-Mariken Raukema

Van Holle Aa-sloot tot mobile phone

Woeste wateren domineerden hier tijdens het tertiair; zeearmen met weidse beelden bedreigden permanent wat nu Noord is. Het was beslist geen eldorado; nooit ofte nimmer was je zeker van droge voeten. Holysloot heeft niks met heiligen te maken, maar is afgeleid van Holle Aa, holle sloot, die u wel kent van de feeëriekke Aeën en Dieënroute. Het bestbewaarde geheim is het nimmer voltooide Goudriaankanaal.

Onze tocht start bij volkstuincomplex Rust en Vreugd en voert over de Waalenburgsingel, Savelsbos, Gare du Nord, Spyridon Louisweg en Kadoelen naar de Perseusstraat. Als een razende roeland trappen we zegge en schrijve anderhalf uur over B-wegen, waarbij we door U-bochten vliegen en T-splitsingen vermijden. Onderweg passeren we oud-Hollandse woninkjes aan eenbaanswegen, wij gaan rechttoe rechtaan van oost naar west.

Wie kent niet de damestrojka in het stadsdeelhuis? B en W van Noord ontvangen preadviezen van milieuambtenaren, die schooltuintjes in scène zetten en ventre à terre door paparazzi worden achtervolgd en door Parooljournalisten. Soms ontpopt een van hen zich als clairvoyante die dan sans gêne mannetjesputters faket, stommeriken overrulet en tandakkend naar rust de raadsvergaderingen stillegt.

Waren vroeger de meeste Noorderlingen nog van protestantsen en katholieken huize, die van Godswege steil gereformeerd dan wel belijdend rooms-katholiek waren en bij wie de vox populi vox Dei was en weesgegroetjes het dagritme bepaalden. Jaarlijks werd de Matthäus Passion opgevoerd alsof dat een wet van Meden en Perzen was en apocriefe boeken werden versleten. Altijd was er een handvol joden die in Ivriet zongen, Chanoeka vierden, joodse gezangen en hebraïsten voortbrachten.

Dan het Buikslotermeerplein met de grote V&D, die zijn winst-en-verliesrekening maar niet op orde krijgt, waar puistige pubers de ware jakob hopen te vinden, waar huiseigenaren kankeren op WOZ en ozb en waar het leeuwendeel van het lerarenkorps het woord 'dyslexie' een gotspe vindt. Waar de Noord/Zuidlijn eindigt en waar klerewijven en ander rapaille het OM overwerkt maken en waar je de mooiste liederen in Sranantongo (of: Sranangtongo) hoort.

De oorlogsjaren van hongerlijden, baileybruggen en beter bo Jan, dan dô Jan waren voorbij en in de jaren vijftig werd massaal afscheid genomen van de antimakassar. De blitse sixties braken aan – een decennium van stencilen, T-shirt en jeans, en Johnny the Selfkicker, die woonde in Plan van Gool. Dames deden hun deux-pièces, demi-saisons en montycoats in de mottenballen en werden dolle mina. Met enig dedain keek men naar cornedbeef en men ging massaal fonduen. Jimi Hendrix en Keith Richards werden

bejubeld, net als de elpees en singletjes (of: singeltjes) van Leonard Cohen. Rhythm-and-blues vonden velen reuzeleuk. We werden massaal lid van de ANWB, keken Teleac/NOT, reden in leaseauto's, maakten 1 aprilgrappen, vierden sinterklaas en 's avonds maar yahtzeeën en mahjong spelen of limericks en haiku's schrijven. We lieten tussendoor de yorkshireterriër uit, reden de VW total loss en kankerden op R&D (Research and Development). Het nimbysyndroom, de prepaid kaart en nulzesjes waren nog ondenkbaar.